

politisk og parlamentarisk dannede Medlem i den Grad har misforstaaet Forslaget og den Tilstand, som vilde fremkomme, naar det bliver vedtaget, er Dieblikket ikke modent til dets Vedtagelse. Jeg ønsker ikke, at der vedtages Forslag, som gaa i den gale Hals paa Folk, der bedst skulde kunne bruge dem. Jeg vil dog for en anden Gangs Skyld gjøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at det vilde blive Sædvane, at der blev paategnet en Forespørgsel Begjæring om hurtig Fremme, og saa gik det, thi dette med Thingets Tilladelse betød Intet, da man vidste, at den gives over en lav Sko. Den Forstagelse har jeg ikke af den Sag. Jeg tror tværtimod, at Thinget da vil tage ganske andre Hensyn med Hensyn til at give Tilladelsen. Nu gives den, om ikke over en lav Sko, saa dog i Gennemsnit uden Banfærlighed og hvorfor? Fordi mange Medlemmer sige, den Forespørgsel bliver hengjemt til en Gang ved Leilighed, til et Aftenmøde, naar Kloffen bliver 11—12. Der er ingen Afgjørelse, hvor vi behøve at være til Stede, lad dem tale om den Ting, hvis den ellers kan komme for i Samlingen, men mulig blive vi sendt hjem forinden. Men kommer der Paategning om hurtig Fremme, saa stiller det Spørgsmaal sig for Thinget, om det vil være forsvareligt at afbryde de paa Dagsordenen opførte Sager, for at den Forespørgsel kan fremmes for en Besvarelse eller et Løfte om Besvarelse, og Thinget vil snart faae Øvelse i med Sikkerhed at kunne vælge imellem, hvad der bør siges eller ikke siges, naar hurtig Fremme vedtages. I denne Henseende er jeg altsaa ikke enig med det ærede Medlem fra Stege. Jeg er ogsaa langtfra enig med det ærede Medlem, naar han bemærkede, at ved at saadanne Sager kom uforberedt frem, kunde Medlemmerne blive affaarne fra at faae Ordet. Ja, det er det store Spørgsmaal, om Medlemmerne ikke skulle affjæres fra at faae Ordet ved saadanne Forespørgsler. Den Bane, vi hidtil have havt her, at kunne tale et Par Dage ved en Forespørgsel, kjendes ikke i andre Lande. Der staaer Forespørgeren op og begrunder kort sin Forespørgsel, Ministeren svarer, og saa falder der maatte endnu en Replik, men skal der forhandles paa Grundlag af Forespørgslen, saa skal der stilles Forslag derom, som skal vedtages, forinden Forespørgslen føres videre, og jeg vil antage, at netop de Forespørgsler, med Hensyn til hvilke Thinget tillader hurtig Fremme, ville være af den Natur, at man ikke kan ønske en omfattende almindelig Debat derom. I Almindelighed vil det

under ordinære Forhold indskrænke sig til Oplysninger, der trænge til hurtig Meddelelse for hele Verden, og som en Afdeling af Rigsdagen ikke vil overlade de stridende eller stridige Blade indbyrdes enten paa høire eller venstre Side at maltraktere, saaledes at Folk ikke vide hverken ud eller ind, hvad Meningen er eller ei, men som den vil have behandlet kort og tydeligt, klart og hurtigt paa det Sted, som, naar vi tale for Thingets Vedkommende, er og bør være Brændpunktet for det offentlige og politiske Liv. Jeg vil indrømme, at der naturligvis kan gives mange Redaktører, navnlig Hovedstadsredaktører, som ville sige: Gud bevare os for den Slags, for den Udvikling, som der høves i andre parlamentariske Lande; Rigsdagen vil da mere blive det politiske Livs og Samfundets Puls, end det nu er; jo mere Stolene der staae tomme, jo mere kjede de blive af Forhandlingerne, og jo mere de trække Forhandlingerne ud og Rigsdagssessionen, desto mere faar Presens Betydning, og desto mindre Rigsdagen. Jeg kan forstaa, at Redaktører af Hovedstadsbladene ville tænke saaledes, men da hverken det ærede Medlem eller jeg er Redaktør af et Hovedstadsblad, mener jeg, at vi godt kunne blive enige om, at det kan være af stor Betydning at tillade et Medlem at stille en hurtig Forespørgsel, og at det kan ske uden Frygt for, at Folkethinget derved af og til vil kunne brænde Fingrene, og at der sjældent vil blive gjort en daarlig eller slet Anvendelse deraf, men at det vil give en ganske anderledes politisk Begelvirkning end nu mellem Ministrene og Rigsdagen, som dog endnu har Lov til at kontrollere Ministrene. I den Henseende kan der henvises til andre Landes parlamentariske Liv. Det ærede Medlem har altsaa ikke Ret til at sige, at Forslaget er kommet uforberedt. Jeg vil erkjende, at det kan være kommet uforberedt for det ærede Medlem, og naar det er kommet uforberedt for ham, kan det være, at det ogsaa kommer uforberedt for flere. Da jeg nu ikke kan ønske denne Sag afgjort ved en sidste Behandling af Forretningsordenen, selv om flere egentlig ere stemte derfor, naar Medlemmer, der have Forudsætningerne for at kunne se Forslagets Betydning, erklære, at det ikke er klart for dem, tager jeg Forslaget tilbage, idet jeg haaber, at den foreløbige Debat derom skal gjøre det lettere at komme til Forstaaelse om Sagen, naar vi atter finde Leilighed til at optage den paany.

Formanden (Høgsbro): Vndringsforslaget af det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgfreds under Nr. 43 er saa-